

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.14. Alia Bedæ Opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. Apocalypsis Huberto, cognomento Eusebio, postea Abbati suo dedicatam. Tum commentatus est in Acta Apostolorum, eum laborem sibi præcipiente Acca, qui ab anno septingentesimo nono Episcopus Hagulstadenfis fuit. Explicavit deinde Evangelium S. Lucæ, tum triginta Quæstiones in Libros Regum rogatus a Northelmo, tunc Presbytero Londinensi & postea Archiepiscopo Cantuariensi. Tum edidit Commentarium in Samuelem, cujus librum tertium S. Ceolfrido Abbate jam defuncto, id est, anno septingentesimo decimo sexto scribere cœpit. Explanationem in S. Marcum diu, postquam in S. Lucam commentatus fuerat, vulgavit. Commentatus est etiam in S. Paulum, & in Epistolas Canonicas non sine magno labore ex operibus S. Augustini collectas. Librum de sex Mundi ætatibus anno nono Leonis Isauri Imperatoris, id est, anno septingentesimo vigesimo quarto absolvit.

§. XIV.

Alia Bedæ Opera.

Bedæ Opus de Mundi ætatibus quibusdam imperitis admodum offensionem fuit, usque adeo ut Hæreticum appellerent, & in eum cantilenas cuderent; dicentes, ipsum negare, quod Dominus Noster in Sexta Mundi ætate fuerit incarnatus.

carnatus. Hujus vero calumniæ occasio fuit, quod Beda cum S. Hieronymo Hebraicum Authenticum versioni septuaginta interpretum præponens pauciores quam quinquies mille annos usque ad Adventum Jesu Christi numeraret. Itaque illa ipsa erat Judæorum obiectio, abhinc annis ferme quadraginta a S. Juliano Toletano refutata. Non æquo animo tulit Beda, quod Hæresis accusaretur, data epistola apologetica ad Monachum, cui nomen Plegowinus, suam Chronologiam doctissime defendit, demonstrans, nullum esse fundamentum opinionis vulgaris, tunc a rudibus agitari solitæ, Mundum sexies mille annis duraturum, & absolute nulla conjectura inquirendum esse in tempus Mundi novissimum, quod Deus hominibus voluisset esse occultum.

Præterea Beda vitam scripsit quinque Abbatum, qui hucusque duobus Monasteriis Viremuthano & Jaroviensi præfuerant, nimirum S. Benedicti Biscopii, S. Ceolfridi, Esterwini, Sigefridi, & Wiberberti, quæ etiam istorum Monasteriorum historiam complectitur. Tandem scripsit Historiam Ecclesiasticam Anglorum, quæ inter postrema ipsius Opera numeratur. Ad hanc Historiam scribendam eum plurimum excitavit, adjuvitque Albinus Abbas S. Theodori & Adriani Dis-

D 4 cipulus;

Sæcul. VIII.
A. C. 732.

Sup. l. XI.

S. 40.

S. 94.

p. 12.

p. 17.

ep. ad Reg.
Ceol.

gorii desinit. Quatuor Libri sequentes ^{Sæcul. VIII.} omnia ea continent, quæ exinde & præ- ^{A. C. 732.} fertim ad Religionem pertinentia contigerunt; unde, quæ videbantur notatu præ ceteris digna retuli.

Beda Historiæ suæ addidit Epitomen seu Compendium, in quo factis celebrioribus dies & annus apponuntur. Id quoque ad annum septingentesimum trigessimum primum finitur, nam quæ sequuntur, posteriore tempore adjecta fuere. Tandem subjunxit Beda vitæ suæ Epitomen & Catalogum Operum suorum, quos ad hunc usque annum ætatis suæ quinquagesimum nonum in lucem ediderat. Sunt vero Explanations in plerosque Scripturæ Libros ex Operibus Patrum maxime S. Augustini excerptæ. Tractatus de Die bis sexto & æquinoctio ad dilucidandam Quæstionem de Rationario Diei Paschalis, cui ob errorem Britonum & Hibernorum impensius studuerat. Martyrologium, aliquorum Sanctorum vitæ, ejus Historia, & quædam alia minora opuscula, quorum pleraque habemus. Verum aliqua etiam, quæ ipsius non sunt, ei tribuuntur. S. Beda vitam ducens innocentissimam omnes vires ad utilitatem Ecclesiæ impendit, semper legit, semper scripsit, vel alios viva voce docuit. Obiit in suo Monasterio Jaroviensi anno septingentesimo

Sæcul. VIII. trigesimo quinto annos natus sexaginta
A. C. 732. tres. Unus Discipulorum ejus, Cuthbertus, post hæc Abbas Jaroviensis, mortis ipsius adjuncta litteris mandavit in hunc ferme modum:

Diebus ferme quindecim ante Festum Paschæ, Beda ægrius spirare cœpit, quamvis nullum sentiret dolorem. Reliquum exinde tempus usque ad Ascensionem Domini, diem 26. Maji, in gaudio & Gratiarum actione transegit, singulis diebus & præstitutis horis Discipulos suos docens, & reliquo tempore atque etiam maxima noctis parte Psalmos decantans. Sæpe etiam Textus ex Scriptura sibi ægro-
 tus. tantum convenientes recitabat, & aliquot ejusmodi Textus in carmen lingua Anglica coegerat. Illis diebus ultimas corporis animique vires duobus impendebat opusculis, nimirum versioni Evangelii S. Joannis in linguam Anglicam, & excerptis textibus ex Libro S. Isidori Hispalensis notis conscripto. Quædam ipso Ascensionis Festo adhuc dictavit, & tempore, quo Nona recitari solet, ad Cuthbertum ait: *habeo quædam pretiosa in arcula mea, piper, sudariola, odores. Vade cito, & adduc ad me Monasterii nostri Presbyteros, ut eos munusculis, quæ dedit mihi Dominus, decessurus donem.* Tunc singulos affatus rogavit, ut Missas celebrarent, & preces pro se persolverent,

rent, moxque in pavimento cellulae suae Sæcul. VIII.
 prostratus, cantans *Gloria Patri* &c. A. C. 732.
 plenus fiducia & gaudio animam efflavit. V. Bedæ obi-
 Ecclesia Bedæ memoriam vigesimo septi- tus.
 mo Maji honorat, & veteres eidem San- Martyr. R.
 cti nomen tribuere non hæsitant. Po- 27. Maji.
 sterioribus temporibus datus est ei titu- V. Mabill.
 lus: *Venerabilis Beda*, cujus rei alia ra- to. 3. Acta
 tio reddi non potest, quam quod Sancti p. 554. n. 25.
 Monachi hoc nomine nuncuparentur. Bonif. ep. 8.
 Opera ipsius illa ætate maximi æstima- 85. q. 150.
 bantur, quæ ipso defuncto S. Bonifacius
 ab Egberto Archiepiscopo Eboracensi, ab
 Huberto, & deinde a Cuthberto Abbate
 Jaroviensi sibi transmitti petiit, quod ea
 sibi, Prædicationis officio incumbenti,
 utilissima fore crederet.

Ceolulfus Rex Nordhumbriæ, cui Be- Act. SS.
 da Historiam suam inscripserat, perlecto Ben. to. 4.
 hoc Opere eo pietatis ardore accensus p. 174.
 est, ut relicto Regno, cui annis novem
 præfuerat, Institutum Monasticum in
 Monasterio Lindisfarnensi sub Disciplina
 S. Cuthberti amplexus fuerit. Illi Mo-
 nasterio quidem opes suas contulit & ali-
 quot fundos donavit, sed non nihil Dis-
 ciplinae rigorem laxavit, quippe ipsius
 tempore permissum fuit Monachis vi-
 num bibere & cerevisiam, cum prius nil
 nisi aquam, vel lac biberent. Cum an-
 nis viginti duobus in Monasterio versa-
 tus fuisset, obiisse creditur anno septin-
 gente-

Sæcul. VIII. A. C. 732. gentesimo sexagesimo decimo quinto Januarii, atque inter Sanctos colitur.

§. XV.

Saraceni in Francia.

Ecclesia Franciæ illa tempestate incursionibus Arabum Musulmannorum vexabatur; illi enim subacta Hispania, eas quoque Ditiones, quæ ultra Pyrenæos montes positæ Gothis parebant, in suam potestatem redegerunt. Jam anno septingentesimo decimo nono, æra septingentesima quinquagesima septima, Duce Zama, qui imperata sibi a Califa Yezido faciebat, Narbonam ad deditionem compulerunt, imposueruntque præsidium. Anno deinde septingentesimo vigesimo primo, ex quo Hispaniam invaserant, nono, cum Zama Tolosam obsideret, opem attulit Odo Dux Aquitaniæ, Zama interfectus, & Musulmanni profligati. Rediere tamen anno septingentesimo vigesimo quinto Abderama Duce, nec non favere fortuna initiis videbatur, quippe aliquas urbes occupare licuit; at secundo a Francis sub Odonis auspiciis pulsi sunt atque uno die trecenta septuaginta quinque millia Saracenorum cæsa in epistola Odonis, ad Gregorium II. Papam data, legebantur. Addebat, non plures quam mille quingentos Francos in illo prælio fuisse desideratos. Item se militi-

Isid. Hisp.

p. 15.

Roder. hist.

Arab. c. 2.

Annal. Na-

zar. & Pa-

tan. Coint.

an. 725. n. 8.

Anast. in

Greg. II.

V. Coint. an.

725. n. 16.